

ЛІТЕРАТУРА

1. Положення про Міністерство внутрішніх справ України: затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 4 жовтня 2006 року № 1383 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 40. – Ст. 2687.
2. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 року № 565-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
3. Про аварійно-рятувальні служби: Закон України від 14 грудня 1999 р. № 1281-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 4. – Ст. 25.
4. Про заходи щодо вдосконалення державного управління у сфері пожежної безпеки, захисту населення і територій від наслідків надзвичайних ситуацій: Указ Президента України від 27 січня 2003 року № 47/2003 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 5. – Ст. 174.
5. Мартинов М.Д. Сучасні проблеми організації діяльності органів внутрішніх справ України та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс] / Мартинов М.Д. // Форум права. – 2010. – № 3. – С. 290 – 296. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-3/10mmdsiv.pdf>.
6. Положення про Міністерство оборони України та Положення про Генеральний штаб Збройних Сил України: затверджено Указом Президента України від 6 квітня 2011 року № 406/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 29. – Ст. 1240.
7. Про Збройні Сили України: Закон України від 6 грудня 1991 року № 1934-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 9. – Ст. 108.
8. Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру: Закон України від 8 червня 2000 р. № 1809-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 40. – Ст. 337.
9. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16 березня 2000 р. № 1550-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 23. – Ст. 176.
10. Зубов О.Я. Застосування інформаційно-технічних засобів для удосконалення роботи органів військового управління Збройних Сил України в надзвичайних ситуаціях [Електронний ресурс] / О.Я. Зубов. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/sitsbo/01-08/01-08.pdf>.
11. Положення про Міністерство охорони здоров'я України: затверджене Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 467/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 29. – Ст. 1273.

УДК 343.353: 340.132: 711.5 (477)

**ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ
ПОРУШЕННЯ ДЕРЖАВНИХ СТАНДАРТІВ, НОРМ І ПРАВИЛ У СФЕРІ
БЛАГОУСТРОЮ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ**

Щербина Є.М., к.ю.н., доцент

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

В статті робиться спроба розглянути особливості провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, пропонуються шляхи удосконалення провадження у справах цього виду правопорушення. Аналізуються усі ключові стадії адміністративного провадження у справі про адміністративний проступок, передбачений ст.152 КУпАП. Провадження у справах про адміністративні порушення

державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів визначається як нормативно-врегульований комплекс взаємозалежних процесуальних дій повноважних суб'єктів із застосування адміністративної відповідальності за допущене порушення вимог законодавства у сфері забезпечення громадського благоустрою.

Ключові слова: адміністративне провадження; порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів.

Щербина Е.Н. ОСОБЕННОСТИ ПРОИЗВОДСТВА ПО ДЕЛАМ ОБ АДМИНИСТРАТИВНЫХ НАРУШЕНИЯХ ГОСУДАРСТВЕННЫХ СТАНДАРТОВ, НОРМ И ПРАВИЛ В СФЕРЕ БЛАГОУСТРОЙСТВА НАСЕЛЕННЫХ ПУНКТОВ / Днепропетровский государственный университет внутренних дел, Украина

В статье делается попытка рассмотреть особенности производства по делам об административных нарушениях государственных стандартов, норм и правил в сфере благоустройства населенных пунктов, предлагаются пути совершенствования производства по делам этого вида правонарушения. Анализируются все ключевые стадии административного производства по делу об административном проступке, предусмотренном ст.152 КУоАП. Производство по делам об административных нарушениях государственных стандартов, норм и правил в сфере благоустройства населенных пунктов определяется как нормативно-урегулированный комплекс взаимосвязанных процессуальных действий полномочных субъектов по применению административной ответственности за допущенное нарушение требований законодательства в сфере обеспечения общественного благоустройства.

Ключевые слова: административное производство; нарушение государственных стандартов, норм и правил в сфере благоустройства населенных пунктов.

Scherbyna E.M. FEATURES PROCEEDINGS ON ADMINISTRATIVE VIOLATIONS OF STATE STANDARDS, RULES AND REGULATIONS IN THE FIELD OF PUBLIC WELFARE / Dnepropetrovsk state university of internal affairs, Ukraine

This paper attempts to consider the particular proceedings on administrative violations of state standards, rules and regulations in the field of public welfare, the ways of improving the proceedings of this type of offense. Proceedings of Administrative Offences offered defined as a series of sequential actions of the government (officials), jurisdictional authorities, and in some cases - other entities that according to the rules of administrative law shall take measures aimed at bringing offenders to justice. Terms of proceedings concerning administrative offenses in the public welfare, the commission of which the person may carry administrative responsibility as provided in the Code of Ukraine on Administrative Offences (Section IV and V).

Attention is focused on the fact that administrative liability for violations of state standards, rules and regulations in the field of public welfare in the proper functioning of the mechanism for its implementation provided by the relevant administrative and procedural rules, fully capable of performing their socio-legal purpose. Substantiates the idea that the institution of administrative proceedings shall apply during the proceedings on administrative violations, which is the manner and form of administrative jurisdiction of the relevant authorities in order governed by law. This activity is to identify administrative offenses, gathering and examining evidence, preparation of necessary legal documents, cases of removal of the relevant regulations and their implementation. This paper analyzes all key stages of the administrative proceedings on administrative offense under Art.152 CAO: identification of the infringement, the establishment of the facts of the case, the protocol, the question of jurisdiction of the case evidence, the case of administrative offense, appeal and appeal of the decision on the case, the implementation of resolutions imposing sanctions . The necessity to create local courts to be vested with legal authority to hear cases, and in this category. Also, if a person does not deny the fact of the commission of the offense and imposed administrative penalties is proposed to enable a person authorized to draw up reports, and the right to trial on the merits. To a greater awareness of the issue, offer information about who is authorized to hear cases of administrative violations in the field of public welfare, provide the text of the Rules landscaping settlement. The conclusion is that in general the proceedings of an administrative offense under Art.152 CAO can be defined as legal and regulated set of interrelated and interdependent proceedings authorized subjects for the application of administrative responsibility for committed or alleged violation of legislation in the field of public improvement.

Key words: administrative proceedings, violations of state standards, rules and regulations in the field of public welfare.

Адміністративна відповідальність за порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів при належному функціонуванні механізму її реалізації, забезпеченого відповідними адміністративно-процесуальними нормами, в повній мірі здатна виконувати своє соціально-правове призначення. Відповідне завдання вирішується в ході провадження у справах про адміністративні правопорушення, яке є складовою частиною виконавчо-розпорядчої діяльності, способом і формою здійснення адміністративної юрисдикції відповідними органами у порядку, врегульованому законом. Ця діяльність полягає у виявленні адміністративних правопорушень, збиранні й перевірці доказів, оформленні необхідних процесуальних документів, розгляді справ з винесенням відповідних постанов та їх виконанні.

Слід зазначити, що в адміністративно-правовій літературі єдине розуміння сутності адміністративного провадження й досі відсутнє. У різний час цю проблему досліджували такі

автори, як В.Б. Авер'янов, О.Ф. Андрійко, М.І. Ануфрієв, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, А.С. Васильєв, І.П. Голосніченко, В.В. Гречишнікова, Л.В. Коваль, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаков, А.Т. Комзюк, О.В. Кузьменко, Д.М. Лук'янець, М.Ф. Орзіх, Є.В. Пряхін, О.П. Рябченко, М.М. Тищенко та ін. Спеціальних наукових та практичних робіт, які були б присвячені аналізу провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, вкрай мало. Водночас, зміна адміністративного законодавства у частині регулювання адміністративної відповідальності за порушення правил благоустрою населених пунктів, обумовлює необхідність більш ґрунтовного дослідження проблем провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, знаходження шляхів вдосконалення адміністративної процедури за справами цього виду.

Метою статті є дослідження особливостей провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі *завдання*: а) здійснити аналіз основних стадій провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів; б) запропонувати певні напрями вдосконалення провадження у справах про адміністративні порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів.

Поняття провадження у справах про адміністративні правопорушення не надається діючим законодавством України, однак воно вироблене наукою адміністративного права. Під провадженням у справах про адміністративні правопорушення розуміють ряд послідовних дій органів державного управління (посадових осіб), юрисдикційних органів, а в деяких випадках – інших суб'єктів, які, відповідно до норм адміністративного законодавства, здійснюють заходи, які направлені на притягнення правопорушників до відповідальності та на забезпечення виконання винесеної постанови [1, 222]. Іноді про провадження у справах про адміністративні правопорушення говорять як про діяльність уповноважених суб'єктів із застосування адміністративних стягнень та сукупності виникаючих про цьому відносин, які врегульовані нормами права [2, 306].

Правила провадження у справах про адміністративні проступки у сфері благоустрою населених пунктів, за вчинення яких особи можуть нести адміністративну відповідальність, передбачені у Кодексі України про адміністративні правопорушення (розділ IV і V), Законі України «Про благоустрій населених пунктів», Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері поводження з відходами» та іншими нормативно-правовими актами. Причому норми останніх актів, що стосується провадження, мають допоміжний додатковий характер, оскільки передбачають застосування загальних норм, встановлених КУпАП і лише доповнюють їх певними положеннями.

Аналіз положень КУпАП дозволяє виділити кілька стадій, у межах яких практично здійснюється адміністративно-юрисдикційне провадження за індивідуальними справами даного виду. Розглянемо основні особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення благоустрою населених пунктів через аналіз кожної з основних стадій, які складаються з окремих, послідовних частин – елементів, процедур. Перша стадія – це *виявлення факту правопорушення, встановлення фактичних обставин справи, складання протоколу, вирішення питання про підвідомчість справи*. Чинне адміністративне законодавство, на відміну від кримінально-процесуального, спеціально не вказує на приводи та підстави порушення справи. Але, виходячи з положень теорії права, юридичної практики, можна констатувати, що приводами до порушення справи є: безпосереднє виявлення уповноваженою посадовою особою факту вчинення адміністративного правопорушення; матеріали, що надійшли з правоохоронних органів та інших державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань; повідомлення у засобах масової інформації; повідомлення і заяви фізичних та юридичних осіб.

Наявність протоколу про адміністративне правопорушення свідчить і про початок адміністративного провадження у справі про порушення Правил благоустрою населеного пункту. Цьому завжди передує виявлення факту правопорушення, його аналіз з метою підтвердження наявності складу адміністративного правопорушення та пошуку доказів у справі.

У ст.254 КУпАП зазначено, що про вчинення адміністративного правопорушення складається протокол уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органами громадського самоврядування. Відповідно до положень, викладених у ч.1 ст.255 КУпАП, складати адміністративні протоколи про порушення встановлених Правил благоустрою, відповідальність за яке передбачено у ст.152 КУпАП, мають право посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад [3].

У п.2 ч.2 ст.41 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» правом складати протоколи про порушення законодавства у сфері благоустрою, у тому числі і з приводу порушень Правил благоустрою, наділено громадських інспекторів [4]. Це не суперечить положенням КУпАП, оскільки ч.2 ст.255 КУпАП передбачено, що представники органів самоорганізації населення мають право складати протоколи про адміністративні порушення, якщо це прямо передбачено законом.

Наприклад, у м. Ужгороді для контролю за дотриманням Правил благоустрою створено комунальне підприємство «Інспекція з благоустрою м. Ужгорода», основним завданням якого є виявлення порушень і притягнення до відповідальності всіх суб'єктів господарювання та жителів міста. Інспекція з благоустрою м. Ужгорода за порушення Правил благоустрою накладає адміністративні штрафи, що передбачено ст.152 КУпАП. Такі структури є в більшості країнах Європи, наприклад, в Угорщині це екологічна поліція; у цій країні встановлено високі штрафи (від 120 до 1000 євро) за порушення екологічного законодавства [5].

Рішення про надання певним посадовим особам права складати протоколи, що підтверджують факти порушень Правил благоустрою, приймаються на засіданні виконавчого комітету, який повинен їх довести до відома цих осіб. У зв'язку з цим, при визначенні кола осіб, які мають право складати адміністративні протоколи за порушення Правил благоустрою території населеного пункту, потрібно керуватися не тільки положеннями ст.255 КУпАП, але обов'язково необхідно звертатися до Закону України «Про благоустрій населених пунктів», нормативних та правових актів органів місцевого самоврядування.

Прийнятий у 2010 році Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері поводження з відходами», надав міліції повноваження щодо контролю у сфері благоустрою населених пунктів, зокрема права складати протоколи на відповідні адміністративні правопорушення [6]. У даному випадку міліція повинна стати серйозною перешкодою для правопорушників у сфері порушення правил благоустрою населених пунктів. Для порівняння, у Республіці Казахстан право складати протоколи про порушення Правил благоустрою також мають посадові особи органів внутрішніх справ та органів державного санітарного нагляду (ст.636) [7]. У Краснодарському краї Російської Федерації таке право мають посадові особи органів місцевого самоврядування та посадові особи ОВС (ст.12.2) [8], у Ростовській області Російської Федерації – посадові особи органів, що здійснюють державний екологічний контроль та посадові особи муніципальних інспекцій і виконавчих органів місцевого самоврядування (ст.11.1) [9].

Загальний порядок провадження у справах про адміністративні правопорушення, оформлення матеріалів та порядок їх обліку визначається в КУпАП (Розділ 4). Відповідно до вимог ст.256 КУпАП, уповноважена особа в протоколі про адміністративне правопорушення, у тому числі і з приводу порушення Правил благоустрою, повинна вказати, яке правопорушення вчинено, нормативний акт та статтю, що передбачають відповідальність за це правопорушення. Окрім цього, зазначається [3]: дата і місце його складання, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка складала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі. Порушник має право давати письмове пояснення з приводу своїх дій. У разі відмови давати пояснення і підписувати складений протокол – про це робиться відповідний запис у протоколі особою, яка його складала, що підтверджується підписами свідків.

Необхідною умовою ухвалення об'єктивного рішення є його обґрунтованість. Це досягається за допомогою повного всебічного й об'єктивного вивчення обставин справи, за якою приймається рішення. Вивчення обставин юридичної справи у правовій літературі отримало назву *доказування*. Існують різні способи отримання інформації про порушення Правил благоустрою населеного пункту, які можуть стати безпосереднім приводом для складання протоколу про адміністративне правопорушення чи потребують додаткової перевірки для прийняття остаточного рішення. До них можна віднести: а) усні та письмові скарги, заяви і повідомлення громадян та посадових осіб; б) повідомлення у засобах масової інформації; матеріали, які надійшли з правоохоронних органів; в) безпосереднє виявлення посадовими особами факту правопорушення.

Основною стадією провадження у справах про адміністративні проступки є *розгляд справи про адміністративний проступок*. На цій стадії проявляються важливіші риси, притаманні юрисдикційній адміністративно-процесуальній діяльності. Значення її полягає «у вирішенні завдань цього провадження»; до того ж, усі інші стадії процесу, пов'язаного зі здійсненням адміністративної відповідальності, мають щодо цієї стадії або підготовче, або наступне значення [10, 113].

Чинним законодавством (ст.279 КУпАП) встановлено порядок розгляду справи про адміністративні правопорушення. Справи, пов'язані з порушенням державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, за які передбачено адміністративну відповідальність, розглядаються: 1) адміністративними комісіями при виконавчих комітетах сільських, селищних, міських рад (ст.218 КУпАП); 2) виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад (ст.219 КУпАП).

Отже, право розглядати адміністративні правопорушення з приводу недотримання державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів делеговано органам місцевого самоврядування. У ст.214 КУпАП підкреслено як характерну рису адміністративних комісій, що відрізняє їх від інших суб'єктів адміністративної юрисдикції, – їх правомочність розглядати будь-які справи про адміністративні правопорушення, якщо такі справи не віднесено до відання інших органів. Якщо справа про адміністративне правопорушення має подвійну підвідомчість розгляду – у виконавчому комітеті і в адміністративній комісії (що і є у випадку зі ст.152 КУпАП), то рішення про визначення безпосереднього суб'єкта юрисдикції приймає виконавчий комітет. Постанова у справі про адміністративне правопорушення виконавчим комітетом приймається у формі рішення.

Беручи до уваги те, що кількість адміністративних правопорушень у сфері благоустрою досить значна, слід погодитись з Є.В. Пряхінім, який пропонує створити місцеві суди, які будуть наділені юридичними повноваженнями розглядати справи і такої категорії. Крім того, якщо особа не заперечує факту вчинення проступку та накладеного адміністративного стягнення, справи могли б розглядати особи, уповноважені складати протоколи. З метою більшої обізнаності громадян з цього питання, інформацію про те, хто уповноважений розглядати справи про адміністративні правопорушення у сфері благоустрою населених пунктів, слід давати у тексті Правил благоустрою території населеного пункту.

Термін розгляду справ про адміністративні правопорушення, згідно зі ст.277 КУпАП, – до 15 діб від дня одержання компетентним органом протоколу та інших матеріалів. У чинному законодавстві не передбачено інших термінів розгляду адміністративних справ про порушення Правил благоустрою території населеного пункту, тому можна говорити про те, що вони теж повинні бути розглянуті впродовж 15 днів.

При розгляді справи про порушення Правил благоустрою території населеного пункту, відповідно до ст.280 КУпАП, необхідно з'ясувати: чи було вчинено правопорушення, чи винна ця особа у його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують або обтяжують відповідальність особи, чи заподіяно правопорушенням матеріальну шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів на розгляд громадської організації, трудового колективу; з'ясовуються інші обставини, необхідні для правильного вирішення справи.

Розглянувши справу про адміністративне правопорушення, адміністративна комісія виносить постанову, а виконавчий комітет – рішення. Відповідно до ст.284 КУпАП, може бути винесено

одну з таких постанов (рішень): про накладення адміністративного стягнення; про застосування заходів впливу, передбачених ст.24¹ КУпАП; про закриття справи.

Постанова про закриття справи про адміністративне правопорушення виноситься у випадках передачі справи на розгляд громадської організації, трудовому колективу або передачі її прокурору, органу досудового слідства чи дізнання, а також за наявності обставин, передбачених ст.247 КУпАП. Якщо при порушенні державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів завдано шкоду, то вона відшкодовується винною особою з обов'язковим визначенням розміру, порядку і строків відновлення завданої шкоди, відповідно до ст.42 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» [4].

Постанова оголошується негайно після закінчення розгляду справи. Копія постанови протягом трьох днів вручається або надсилається особі, щодо якої її винесено. Копія постанови вручається під розписку особисто, що засвідчується підписом одержувача. У разі, якщо копія постанови надсилається поштою на адресу порушника, то про це робиться відповідна відмітка у справі.

За даними Державної служби статистики України, у 2011 році розглянуто більше 110000 адміністративних правопорушень, відповідальність за які передбачено ст.152 КУпАП. При цьому, у середньому в 96% розглянутих справах особи були притягнуті до адміністративної відповідальності, і лише 8% припадає на кількість справ, за якими провадження було зупинене з передачею матеріалів на розгляд товариського суду, громадської організації, трудового колективу, передано в прокуратуру, органи досудового слідства і дізнання чи закрито.

За порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів передбачено адміністративні стягнення – попередження або штраф. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері поведінки з відходами» змінено структуру ст.152 Кодексу України про адміністративні правопорушення, у результаті чого попередження як адміністративне стягнення за такого виду проступок було виключене. Водночас, на нашу думку, значна частина проступків, передбачених ст.152 КУпАП, або не завдає значної шкоди благоустрою територій населених пунктів, або вчиняється вперше, у зв'язку з чим ми вважаємо виключення з нової редакції зазначеної статті такого стягнення, як попередження, необґрунтованим.

Штраф, згідно із ст.27 КУпАП, – це виключно грошовий вид адміністративного стягнення, що накладається на громадян і посадових осіб у випадку вчинення ними адміністративного правопорушення. Для громадян розмір штрафу за порушення, передбачене ст.152 КУпАП складає від двадцяти до вісімдесяти, а для посадових осіб – від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Штраф має бути сплачений не пізніше, як за 15 діб від дня вручення особі постанови про накладення адміністративного стягнення, а у випадку опротестування чи оскарження – 15 днів від дня повідомлення про залишення скарги без задоволення. Якщо штраф накладено на особу віком від 16 до 18 років, яка не має самостійного заробітку, то він стягується з батьків порушника або осіб, які їх замінюють. У разі несплати штрафу за порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів у встановлений термін, постанова про його накладення надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання чи роботи правопорушника або за місцезнаходженням його майна.

Адміністративні стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з недотриманням державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, у законодавчих актах України, Російської Федерації, Республіки Білорусь, Республіки Казахстан не відрізняються – це попередження або штраф. Різниця полягає лише у розмірах штрафу і у тому, що за законодавством Російської Федерації та Республіки Казахстан, до такої відповідальності можна притягнути не тільки громадян та посадових осіб, а й юридичних осіб.

Наступною стадією провадження у справах про адміністративні проступки є *оскарження і опротестування постанови у справі*. У науковій та навчальній літературі цю стадію визначають як факультативну, необов'язкову, оскільки виникнення провадження на цій стадії залежить від волі певних осіб, які беруть участь у розгляді справи про адміністративний проступок. Крім того, постанову в адміністративній справі може опротестувати прокурор. Згідно зі ст.287 КУпАП, право оскарження постанови у справі про адміністративне

правопорушення надано особі, щодо якої її винесено, а також потерпілому. Прокурор наділений правом опротестування у адміністративній справі згідно зі ст.290 КУпАП.

Завершальною або кінцевою стадією адміністративного провадження є виконання постанов про накладення стягнень. Значення цієї стадії полягає в тому, що в її межах визначається ефективність діяльності держави щодо встановлення адміністративних заборон і застосування адміністративної відповідальності для врегулювання нових суспільних відносин.

Постанова, згідно зі ст.299 КУпАП, звертається до виконання органом (посадовою особою), який її виніс, а безпосереднє їхнє виконання (ст.300 КУпАП) покладено на уповноважені органи, у порядку, передбаченому чинним законодавством. Стаття 304 КУпАП відносить до компетенції органу (посадової особи), який виніс постанову, вирішення питань, пов'язаних із виконанням постанови про накладення стягнення. Однак безпосередньо виконання постанови не завжди провадиться тим органом, який прийняв цю постанову. Діючий КУпАП передбачає фактично лише два випадки, коли виконання постанови здійснюється органом (посадовою особою), який виніс постанову: а) у разі виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження (ч.1 ст.306 КУпАП); б) у разі виконання постанови про накладення штрафу, який стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення (ч.1 ст.309 КУпАП).

Примусове виконання рішень в Україні, у тому числі постанов у справах про адміністративні правопорушення (проступки), покладається на Державну виконавчу службу Міністерства юстиції України і регламентується Законом України «Про виконавче провадження».

Загалом провадження у справі про адміністративний проступок, передбачений ст.152 КУпАП, можна визначити як нормативно-врегульований комплекс взаємозалежних і взаємообумовлених процесуальних дій повноважних суб'єктів із застосування адміністративної відповідальності за допущене чи передбачуване порушення вимог законодавства у сфері забезпечення громадського благоустрою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адміністративне право України: підручник / за ред. Ю.П. Битяка. – К.: Юрінком Інтер, 2005. – 544 с.
2. Административное право Украины: учебник. – 2-е изд., перераб. и доп. / под ред. Ю.П. Битяка. – Х.: Право, 2003. – 463 с.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
4. Про благоустрій населених пунктів України: Закон України від 06.09.2005 р. № 2807-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 49. – Ст. 517.
5. Інспекція з благоустрою Ужгорода опікуватиметься чистотою міста [Електронний ресурс] // Газета ужгородської міської ради і виконкому № 44 (404). – Режим доступу: <http://gazeta-uzhgorod.com>
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері поводження з відходами: Закон України від 21 січня 2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 10. – Ст. 107.
7. Кодекс Республики Казахстан об административных правонарушениях от 30.01.2001 г. № 155-II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.base.zakon.kz.
8. Закон Краснодарского края Российской Федерации об административных правонарушениях от 23.07.2003 г. № 608-КЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.admkrai.kuban.ru.
9. Об административных правонарушениях. Областной закон Ростовской области от 25.10.2002 г. № 273-3С [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.donland.ru.
10. Севрюгин В.Е. Понятие правонарушения (проступка) по административному законодательству: учеб. пособие / В.Е. Севрюгин. – М.: Акад. МВД СССР, 1988. – 52 с.